

Asia C-348/24

**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä**

Jättämispäivä:

9.5.2024

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Tribunal Supremo – Sala de lo Contencioso-Administrativo (ylin
tuomioistuin, Espanja)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

12.4.2024

Valittaja:

Compañía de Distribución Integral Logista, S. A.

Vastapuoli:

Administración General del Estado

Pääasian kohde

Jakeluyhtiön Administración General del Estadoa (valtion keskushallinto) vastaan tekemä valitus – Agencia Estatal de la Administración Tributarian (veroviranomainen) päätökset – Oikaisuvaatimuksia koskevat asiakirjat, joihin on merkitty oikaisun vastustaminen – Tullivarastointimenettelyyn asetettujen tavaroiden tullausarvo – Vapaaseen liikkeeseen luovutuksen ajankohtana sovellettavien tullietuuksien menettäminen – Tavaroiden alkuperätodistuksen esittäminen määräajan jälkeen

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeusperusta

Tulkintaa koskeva ennakkoratkaisupyyntö – SEUT 267 artikla –
Tullivarastointimenettelyyn asetettujen tuontitavaroiden tullausarvon

määrittäminen – Tullausarvon määrittämisessä huomioon otettava ajankohta – Asetus (ETY) N:o 2913/92 – 29 artiklan 1 kohta, 76 artiklan 1 kohdan c alakohta, 112 artiklan 3 kohta ja 214 artikla – Asetus (ETY) N:o 2454/93 – Peräkkäiset myynnit – 147 artikla – Tiettyihin erityisiin menettelyihin asetettujen tavaroiden alkuperäselvitysten voimassaolo – 97 k artiklan 5 kohta, 97 n artikla, 97 t artiklan 7 kohta ja 118 artikla – Alkuperäselvitysten antamisesta tai laatimisesta laskettavan kahden vuoden määräajan ylittyminen, kun tämän määräajan kuluessa on tehty osittaisia tulliselvityksiä

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko tullausarvon osalta yhteisön tullikoodeksin 29 artiklaa tulkittava siten, että siinä säädetään ainoastaan tullausarvon määrittämenetelmästä – joka perustuu kauppaa-arvoon, jota on tarvittaessa tarkistettava ylös- tai alaspäin – mutta ei vahvisteta ajankohtaa, jona arvonmäärittäminen on suoritettava?

2. Kun otetaan huomioon, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan yhteisön tullikoodeksin 29 artiklassa tarkoitettua kauppaa-arvoon perustuvaa tullausarvon määrittämenetelmää sovelletaan silloin, kun tavarat on myyty vietäviksi Euroopan unioniin, onko yhteisön tullikoodeksin 29 artiklaa yhdessä sen 112 artiklan 3 kohdan ja 214 artiklan kanssa tulkittava siten, että tavaroiden siirtäminen tullivarastoon yhteisön tullikoodeksin 76 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettussa yksinkertaistetussa menettelyssä tarkoittaa tai on peruste olettaa, että tavarat on myyty vietäviksi Euroopan unioniin? Onko edellä esitettyyn kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, että tavarat luovutettiin vapaaseen liikkeeseen sen jälkeen, kun ne oli siirretty niiden ollessa tullivarastossa?

3. Jos edellisessä kohdassa esitettyihin kysymyksiin vastataan kieltävästi, kun otetaan huomioon, että *tullivarastointimenettely* ei suspensiomenettelynä määritä tullivelan syntymistä, koska se syntyy silloin, kun tavarat luovutetaan vapaaseen liikkeeseen, onko yhteisön tullikoodeksin 29 artiklaa, 112 artiklan 3 kohtaa ja 214 artiklaa kuitenkin tulkittava siten, että tullausarvon määrittämenetelmän tarkasteluajankohtana on ajankohta, jona tavarat asetetaan tullivarastointimenettelyyn? Vai onko näitä säännöksiä tulkittava siten, että tullausarvo on laskettava ajankohtana, jona tavarat luovutetaan vapaaseen liikkeeseen, eli silloin kun tullivelka syntyy, vaikka tavarat olisi ennen sitä siirretty tullivarastoon?

4. Onko peräkkäisten myyntien tapauksessa soveltamisasetuksen 147 artiklaa mahdollista tulkita siten, että pelkkä tavaroiden siirtäminen tullivarastoon on peruste olettaa, että myynti, joka on tapahtunut ennen viimeistä myyntiä, joka on johtanut tavaroiden tuomiseen tullialueelle, tapahtui niiden viemiseksi Euroopan unioniin?

5. Onko alkuperätodistusten osalta soveltamisasetuksen 118 artiklaa ja 97 k artiklaa tulkittava siten, että jos selvitys tavaroiden vapaaseen liikkeeseen

luovutuksesta esitetään kahden vuoden määräajan jälkeen, etuuskohteluun oikeuttavaan alkuperään perustuvat tullietuudet menetetään, vaikka alkuperätodistusta, jonka perusteella tullietuutta haetaan, on käytetty aiemmissa osittaisissa tulliselvityksissä kyseisessä kahden vuoden määräajassa?

Asiaa koskevat unionin oikeussäännöt

Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (jäljempänä yhteisön tullikoodeksi), 29 artikla, 76 artiklan 1 kohdan c alakohta, 84, 98 ja 201 artikla, 112 artiklan 3 kohta ja 214 artikla

Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 2454/93, 95 artikla, 97 k artikla, 97 n artikla, 97 t artikla ja 118 artikla, ja sellaisena kuin se on muutettuna 19.7.1995 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1762/1995, 147 artikla (jäljempänä soveltamisasetus)

Unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013 (jäljempänä unionin tullikoodeksi), 70 artikla

Unionin tullikoodeksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 24.11.2015 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2447, 128 ja 347 artikla

Application in the European Union of the Provisions Concerning the Validity of Proofs of Origin concerning Goods Placed Under Some special Procedures European Union Guidelines (Euroopan unionin suuntaviivat tiettyihin erityisiin menettelyihin asetettuja tavaroita koskevien alkuperäselvitysten voimassaoloa koskevien säännösten soveltamisesta Euroopan unionissa)

Tullikoodeksikomitean tullausarvon määrittämistä koskevien tekstien kokoelma (tullausarvoa koskeva osa) (TAXUD/800/2002), huomautus 7

Tullausarvoa käsittelevän teknisen komitean tulkintaohje 1.1.

Tuomio 12.12.2013, Christodoulou ym. (C-116/12, EU:C:2013:825, 40 kohta)

Tuomio 16.11.2006, Compaq Computer International Corporation (C-306/04, EU:C:2006:716, 30 kohta); tuomio 20.12.2017, Hamamatsu Photonics Deutschland (C-529/16, EU:C:2017:984, 24 kohta) ja tuomio 20.6.2019, Oribalt Rīga (C-1/18, EU:C:2019:519, 22 kohta)

Unionin tuomioistuimen tuomio 9.11.2017, LS Customs Services (C-46/16, EU:C:2017:839)

Tuomio 6.6.1990, Unifert (C-11/89, EU:C:1990:237, 11 kohta) ja tuomio 28.2.2008, Carboni e derivati (C-263/06, EU:C:2008:128, 28 kohta)

Asiaa koskevat kansalliset oikeussäännöt

Audiencia Nacionalin (valtakunnallinen ylioikeus), Sala de lo Contencioso-Administrativo (hallintolainkäyttöasioiden jaosto), 25.9.2017 antama tuomio (kanne 520/2016, ES:AN:2017:3708)

Yhteenveto tosiseikoista ja menettelystä pääasiassa

- 1 Corporación Habanos (CH) myi Altadisille sikareita (ensimmäinen siirto) ja vastasi tuotteen kuljetuksesta Kuubasta Agoncillon tullivarastoon (La Rioja, Espanja), jonne jakeluyhtiö Logista toimitti tavarat niiden vastaanottajana.
- 2 Kuubasta peräisin olevilla sikareilla, jotka oli varastoitu Agoncillon tullivarastoon ja asetettu tullivarastointimenettelyyn, oli eri määräraikkoja. Altadis myi osan tavaroista Logistalle, joka taas myi osan niistä Ceutassa ja Melillassa, jotka ovat unionin tullialueen ulkopuolelle jääviä alueita, ja osan tupakkakauppiaille. Tupakkakauppiaille myymänsä osan (josta tässä asiassa on kyse) Logista siirsi tullivarastoon tavaroiden vastaanottajana, ja Altadis säilytti niiden omistusoikeuden siihen asti, kunnes Logista sopi tavaroiden myynnistä tupakkakauppiaiden kanssa, jolloin Altadis siirsi omistusoikeuden Logistalle (toinen siirto) ja Logista luovutti tavarat vapaaseen liikkeeseen niiden myyntiä ja myöhemmin tupakkakauppiaille toimittamista varten.
- 3 Veroviranomainen toimitti Logistalle yhteisön ulkotulleja vuosilta 2012–2015 koskevia, kahteen eri perusteeseen perustuvia oikaisuvaatimuksia koskevia asiakirjoja, joihin merkittiin tämän vastustavan oikaisua.
- 4 Oikaisun perusteena esitettiin ensinnäkin, että ilmoitettu tullausarvo, joka vastasi kuubalaisten sikareiden myyntiä CH:lta Altadisille, ei täyttänyt soveltamisasetuksen 147 artiklassa peräkkäisten myyntien järjestelmän soveltamiselle asetettuja vaatimuksia. Veroviranomainen katsoi, että ensimmäisestä myynnistä (CH:lta Altadisille), joka toteutettiin ennen tavaroiden siirtämistä tullivarastoon, ei ollut sovittu tavaroiden viemiseksi unionin tullialueelle, minkä vuoksi se katsoi, että tullausarvona huomioon otettavan arvon on vastattava myyntiä, joka tosiasiallisesti johti tavaroiden tuontiin Euroopan unioniin, ja tämä myynti on se, jonka Altadis suoritti valittajana olevalle Logistalle.
- 5 Toinen peruste oikaisulle oli se, että veroviranomainen katsoi, että Kuubasta peräisin oleviin tuontitavaroihin (tupakka) ei voitu soveltaa tullietuuksia, joita sovelletaan niiden vapaaseen liikkeeseen luovutuksen ajankohtana, koska alkuperätodistuksen antamisesta oli kulunut jo kaksi vuotta.
- 6 Päätökset yhteisön ulkotullien kantamisesta tehtiin 16. ja 19.1.2015 (vuodelta 2012), 19.6.2015 (vuodelta 2013), 30.11.2016 (vuodelta 2014) ja 4.1.2018 (vuodelta 2015), ja niissä vahvistettiin kaikilta osin veroviranomaisen ehdotukset.

- 7 Tullien kantamista koskevat päätökset riitautettiin Tribunal Económico-Administrativo Centralissa (taloudellis-hallinnollinen keskusvalituslautakunta), joka hylkäsi 25.10.2018 antamallaan päätöksellä yhteisön ulkotullien oikaisua vastaan esitetyt perusteet.
- 8 Logista valitti Tribunal Económico-Administrativo Centralin päätöksestä Audiencia Nacionaliin (Sala de lo Contencioso-Administrativo), joka hylkäsi valituksen 9.6.2021 antamallaan tuomiolla, ja tähän tuomioon Logista haki muutosta Tribunal Supremolta, Sala de lo Contencioso-Administrativo (ylin tuomioistuin, hallintolainkäyttöasioiden jaosto), joka on ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin.

Pääasian asianosaisten keskeiset perustelut

- 9 Tavaroiden arvonmäärityksen ajankohdasta ja siitä, onko silloin, jos tavarat ovat tullivarastossa, osoitettava, että tavarat oli myyty vietäviksi unionin tullialueelle, Logista väittää seuraavaa:
 - (i) Vapaaseen liikkeeseen luovutuksen ajankohtana huomioon otettavan tullausarvon on oltava se, joka vastasi tavaroita ajankohtana, jona ne asetettiin tullivarastointimenettelyyn, eli arvo, joka merkittiin ensimmäiseen siirtoon, toisin sanoen CH:n ja Altadisin välillä toteutuneeseen myyntiin, joka on ainoa siihen mennessä toteutunut liiketoimi. Logista perustaa näkemyksensä yhteisön tullikoodeksin 112 artiklaan, jonka mukaan tavaroiden arvo on vahvistettava ajankohtana, jona ne asetettiin tullivarastointimenettelyyn, vaikka tullivelka syntyisi myöhempanä ajankohtana eli vapaaseen liikkeeseen luovutuksen ajankohtana.
 - (ii) Kyseistä 112 artiklaa sovelletaan tilanteissa, joissa tavarat siirretään unionin tullialueella sijaitseviin tullivarastoihin yhteisön tullikoodeksin 76 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettussa yksinkertaistetussa menettelyssä, ja koska kyseessä on erityissäännös, se syrjäyttää yhteisön tullikoodeksin 29 artiklan.
 - (iii) Edellä esitetyn tulkinnan perusteella se päättelee, että tavaroiden myöhemmällä määräpaikalla ei ole merkitystä, koska pelkästään tavaroiden tullivarastoon siirtämisen perusteella on katsottava, että ne on myyty vietäviksi unionin tullialueelle. Tämä seuraa sen mukaan asetuksen (ETY) N:o 2454/93 147 artiklasta ja tullikoodeksikomitean (tullausarvoa koskeva osa) (TAXUD/800/2002) seitsemännen huomautuksen 3.1 kohdasta.
 - (iv) Näin ollen kysymyksellä siitä, myikö CH tavarat Altadisille vietäviksi unionin tullialueelle vai ei, ei ole merkitystä, koska arvonmääritysajankohtana oli toteutunut ainoastaan CH:n ja Altadisin välinen liiketoimi eikä soveltamisasetuksen 147 artiklassa tarkoitettua peräkkäisten myyntien järjestelmää ole tarpeen soveltaa.

(v) Toissijaisesti siinä tapauksessa, että soveltamisasetuksen 147 artikla olisi sovellettavissa, koska tullausarvo on määritettävä ottaen huomioon vapaaseen liikkeeseen luovutuksen ajankohta eikä ajankohtaa, jona tavara siirrettiin tullivarastoon, ja että näin ollen olisi toteutunut kaksi liiketoimea (ensimmäinen CH:n ja Altadisin välillä ja toinen Altadisin ja Logistan välillä), tällaisessa tilanteessa huomioon otettava liiketoimi on CH:n ja Altadisin välinen liiketoimi, sillä koska Logista on toimija, jolla on yksinoikeus sikareiden jakeluun Euroopan markkinoilla, hinta on ensimmäisessä myynissä CH:n ja Altadisin välillä vahvistettu hinta, joka on unionin tullialueelle vietäväksi tarkoitetun tavarahan hinta.

10 Valtion keskushallinto vetoaa yhteenvetona seuraavaan:

(i) Yhteisön tullikoodeksin 29 artiklassa säädetään ainoastaan tullausarvon määrittämisestä – joka perustuu kauppaa-arvoon – mutta ei vahvisteta ajankohtaa, jona arvonmäärittäminen on suoritettava.

(ii) Tullausarvon määrittämisestä edellyttää kauppaa-arvoon perustuvaa menetelmää sovellettaessa, että kyseessä on vientiin tarkoitettu myynti, mitä ei ole osoitettu ensimmäisen liiketoimen (myynti CH:lta Altadisille) osalta. Se viittaa tältä osin soveltamisasetuksen 147 artiklaan.

(iii) Se, että tavarat siirretään unionin alueella sijaitsevaan tullivarastoon, ei merkitse sitä, että ne on tarkoitettu vietäviksi unionin tullialueelle, eikä kaikkia CH:n Altadisille myymiä tavaroita ole tarkoitettu vietäviksi kyseiselle alueelle.

11 Tavaroiden alkuperäselvitysten osalta Logista tulkitsee soveltamisasetuksen 95, 97 ja 118 artiklaa ja väittää, että näissä säännöksissä ei edellytetä, että kaikki samaan tariffikiintiöön kuuluvat ja samaa alkuperää olevat tavarat luovutetaan vapaaseen liikkeeseen kahden vuoden kuluessa niitä koskevien alkuperätodistusten antamisesta, vaan se katsoo, että velvollisuus on täytetty, jos tavarat on osittain tulliselvitetty kahden vuoden määräajassa. Valtion keskushallinto puolestaan täsmentää, että jokainen tietyn tariffikiintiön tavaroiden osittainen tulliselvitys on itsenäinen ja että tämän vuoksi kustakin on esitettävä oma todistuksensa.

Yhteenveto ennakkoratkaisupyyntöjen perusteista

12 Tribunal Supremon on saatava yhteisön tullikoodeksin ja soveltamisasetuksen tiettyjen säännösten tulkinta, jotta se voi ratkaista, ovatko ulkotulleja koskevat päätökset lainmukaisia.

13 Käsiteltävässä asiassa on yhtäältä selvitettävä, miten tullivarastoon asetettujen ja myöhemmin vapaaseen liikkeeseen yhteisön tullikoodeksin 76 artiklan mukaisessa yksinkertaistetussa kotitullausmenettelyssä luovutettujen tuontitavaroiden tullausarvo määritetään. Tribunal Supremo pitää erityisesti epäselvänä yhteisön tullikoodeksin 29 artiklan 1 kohdan, 76 artiklan 1 kohdan

c alakohdan, 112 artiklan 3 kohdan ja 214 artiklan ja soveltamisasetuksen 147 artiklan systemaattista tulkintaa.

- 14 Toisaalta on täsmennettävä tiettyihin erityisiin menettelyihin asetettujen tavaroiden alkuperäselvitysten voimassaolo sen jälkeen, kun kahden vuoden määräaika näiden selvitysten antamisesta tai laatimisesta on kulunut, jos tässä määräajassa on tehty osittaisia tulliselvityksiä. Tältä osin Tribunal Supremo pitää epäselvänä käytännössä sitä, miten on tulkittava soveltamisasetuksen 97 k artiklan 5 kohtaa, 97 n artiklaa, 97 t artiklan 7 kohtaa ja 118 artiklaa yhdessä yhteisön tullikoodeksin 108 artiklan 1 kohdan ja Application in the European Union of the Provisions Concerning the Validity of Proofs of Origin concerning Goods Placed Under Some special Procedures European Union Guidelines -suuntaviivojen kanssa.
- 15 Tullausarvon määrittäminen herättää useita kysymyksiä, jotka esitetään jäljempänä. Yhteisön tullikoodeksin 29 artiklan mukaan tullausarvona käytetään kauppaa-arvoa *myytäessä tavarat vietäviksi yhteisön tullialueelle*, minkä vuoksi on epäselvää, onko yhteisön tullikoodeksin 29 artiklassa tarkoitus säätää ainoastaan tullausarvon määrittämisestä – joka perustuu kauppaa-arvoon – vai viitataan siinä myös ajankohtaan, jona arvonmääritys on suoritettava.
- 16 Tullausarvoa käsittelevän teknisen komitean tulkintaohjeen 1.1 mukaan yhteisön tullikoodeksin 29 artiklan ilmaisua ”myytäessä ne vietäviksi” ei pidä ymmärtää siten, että ”se osoittaisi ajankohdan, joka on otettava huomioon määrittäessä hinnan voimassaolo”, vaan siinä todetaan ainoastaan, että arvonmäärityksen kannalta merkityksellinen hinta on se, josta sovitaan myytäessä tavarat vientiä varten. Kun otetaan kuitenkin huomioon, että käsiteltävässä asiassa tavarat on asetettu tullivarastoon ja siten suspensiomenettelyyn, herää kysymys, sovelletaanko 29 artiklassa tarkoitettua tullausarvon määrittämisestä, joka perustuu kauppaa-arvoon, ainoastaan niissä tilanteissa, joissa tavarat on myyty vietäviksi unioniin.
- 17 Lisäksi valittajan väitteet, jotka koskevat yhteisön tullikoodeksin 112 artiklan 3 kohdan ja 214 artiklan tulkintaa yhdessä tullikoodeksin 29 artiklan kanssa, herättävät epäilyjä siitä, onko tullivarastoon siirrettyjen tavaroiden tullausarvo laskettava ajankohtana, jona ne asetetaan tullivarastointimenettelyyn, eikä vapaaseen liikkeeseen luovutuksen ajankohtana.
- 18 Jos katsotaan, että tullausarvon määrittämiseksi on otettava huomioon vapaaseen liikkeeseen luovutuksen ajankohta, on epäselvää, millainen vaikutus soveltamisasetuksen 147 artiklassa tarkoitettua peräkkäisten myyntien järjestelmällä on tullausarvon määrittämiselle, erityisesti siltä osin, onko aiempi myynti – joka on otettava huomioon tullausarvoa määrittäessä – toteutettava vientiä varten, ja jos myynti on toteutettava vientiä varten, onko näin oletettava tapahtuneen, jos tavarat ovat varastossa.

- 19 Tribunal Supremon mukaan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella ei ole selvää, miten näitä seikkoja on arvioitava. Unionin tuomioistuimen 9.11.2017 antamassa tuomiossa *LS Customs Services* (C-46/16, EU:C:2017:839) tulkitaan yhteisön tullikoodeksin 29 artiklaa, ja tuomion 27 kohdassa todetaan, että kaupp-arvon on vastattava unioniin viettäessä maksettavaa hintaa. Myyntiajankohtana on oltava selvää, että kolmannelta valtiosta peräisin olevat tavarat kuljetetaan unionin tullialueelle (ks. vastaavasti tuomio 6.6.1990, *Unifert*, C-11/89, EU:C:1990:237; jäljempänä tuomio *Unifert*, 11 kohta ja tuomio 28.2.2008, *Carboni e derivati*, C-263/06, EU:C:2008:128; jäljempänä tuomio *Carboni*, 28 kohta) ja että ainoastaan unionin alueelle myytävän tavarahan hintaa voidaan käyttää yhteisön tullikoodeksin 29 artiklan mukaisessa tullausarvon määrittämisessä (28 kohta), ja olisi tullausarvon määrittämisestä annettujen unionin säännösten tavoitteen vastaista hyväksyä tullikoodeksin 29 artiklassa tarkoitetuksi kaupp-arvoksi kolmanteen maahan viettäessä maksettava hinta (29 kohta).
- 20 Sen sijaan tuomiosta *Unifert* (C-11/89, EU:C:1990:237) ei voida yleisesti päätellä kriteerejä, joiden perusteella voitaisiin arvioida, milloin myynti on tapahtunut unioniin vientiä varten. Tässä tuomiossa korostetaan myös, että myynnin kohteena olevien tavaroiden ilmoittamista yhteisössä vapaaseen liikkeeseen luovutettaviksi on pidettävä riittävänä osoituksena siitä, että ne on myyty yhteisön tullialueelle vietaiviksi (13 kohta), mikä todetaan myös soveltamisasetuksen 147 artiklan 1 kohdassa, ja sitä voitaisiin mahdollisesti soveltaa nyt käsiteltävään tapaukseen.
- 21 Vaikka tuomiossa *Carboni* (C-263/06, EU:C:2008:128) toistetaan, että yhteisön tullikoodeksin 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti myyntihetkellä on vahvistettava, että kolmannelta valtiosta peräisin olevat tavarat kuljetetaan unionin tullialueelle, siinä ei käsitellä kysymystä tullausarvosta tai tullivarastoinnista.
- 22 Soveltamisasetuksen 147 artiklaa tulkittaessa on myös todettava, että täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2447, jota sovelletaan 1.5.2016 alkaen, 128 artiklassa ei enää viitata mahdolliseen aiempaan myyntiin, vaan arvo määräytyy myynnin perusteella. Täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2447 347 artiklaan sisältyy kuitenkin siirtymäsäännös, minkä vuoksi 31.12.2017 asti arvo on mahdollista määrittää aiemman myynnin perusteella, jos on olemassa aiemmin tehty sopimus. Soveltamisasetuksen 147 artiklan ajallisen soveltamisen osalta on siis selvitettävä, voiko edellä mainitun unionin tuomioistuimen tuomion *Unifert* (erityisesti 21 kohdan) perusteella tavaroiden peräkkäisen myynnin tapauksessa maahantuojaa (joka luovuttaa tavarat vapaaseen liikkeeseen) valita minkä tahansa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan kaupp-arvon määrittämiseksi.
- 23 Alkuperäselvitysten voimassaolon osalta tiettyjen tuotteiden, kuten tupakkatuotteiden, tuonnista kannetaan tulleja, jotka on maksettava, kun ne luovutetaan vapaaseen liikkeeseen unionin tullialueella.

- 24 Kun tuotteet ovat peräisin tietyistä maista, joiden vientiä halutaan edistää, on säädetty tiettyjen tullietuuksien soveltamisesta, ja jotta voidaan osoittaa, että tavarat ovat todella peräisin kyseisistä etuuskohteluun oikeutetuista maista, tulliviranomaisten on vaadittava alkuperätodistuksen esittämistä asetetuissa määräajoissa.
- 25 Vastoin valtion keskushallinnon kantaa, jonka mukaan kyseisen todistuksen esittäminen kahden vuoden määräajan jälkeen johtaa etuuskohteluun oikeuttavaan alkuperään perustuvien tullietuuksien menettämiseen, valittaja väittää, että jos kyseisessä kahden vuoden määräajassa tavarat on osittain tulliselvitetty, tällaista menetystä ei tapahdu.
- 26 Asianosaisten esittämän erilaisen tulkinnan ja Audiencia Nacionalin (Sala de lo Contencioso-Administrativo) 25.9.2017 antaman tuomion (kanne 520/2016 (ES:AN:2017:3708)), joka on tulliviranomaisen mukaan ennakkotapaus, perusteella voidaan perustellusti epäillä, menetetäänkö etuuskohtelu sen seurauksena, että kyseiset alkuperätodistukset esitetään kahden vuoden määräajan jälkeen, vaikka tällaiset todistukset ovat tämän määräajan kuluessa koskeneet samaan tariffikiintiöön kuuluvien tavaroiden osittaisia tulliselvityksiä.

TYÖASIAKIRJA